

„Saa vil han først se, hvorledes jeg stemmer, og det bliver ligesom tidligere.“ Dertil bemærkede L., at M. jo kunde blive syg eller unblade at stemme, men M. sagde, at han vilde stemme som sædvanligt. Han stemte paa Tauber. Tønssberg forklarer, at det var M., der havde talt til ham om, at det var en Skam, og Partisthed paa Grund af hans politiske Optræden, hvis han ikke blev Dannebrogsmænd; dette meddelte L. til Rump, som svarede, at han havde tænkt derpaa, men han kunde ikke sige noget til det „før Nytaar var forbi“, og det kunde han gjerne sige til M. Denne bemærkede, da han gjorde dette, at det kunde han tage for, hvad han vilde; Meningen var nok, at han kunde hente Korset den 3die Januariar. L. svarede dertil, at dette ikke laa i M.'s Ord. Nok talt om, at M. jo kunde lade være at tage til Slagelse, men det var foranlediget ved, at M. selv havde sagt, at han ikke brød sig om det. — Marcusen havde ikke noget Videre at erindre imod denne Forklaring. (Forhørsudskrift, Pag. 80—83). — Rump forklarer væsentlig overensstemmende med Tønssberg; det var imellem Sul og Nytaar, at denne meddelte ham M.'s Udtalelser, og hans Uttring gik ud paa, at der jo ialtsald ikke kunde afgjøres noget derom i den korte Tid, der var tilbage, inden M. skulde gaa af, nemlig 1ste Januariar. Ikke tænkt paa, at det skulde udøve nogen Indflydelse paa Marcusen, som han veed er ivrig Venstremand. (Forhørsudskrift, Pag. 165—166).

Gaardmand Hans Sørensen af Stude forklarer, at Rump i Terminen kaldte ham ind i sit Kontor og, efterat have talt noget om Valget, sagde, at han maatte belave sig paa, at hans Laan af det Kruseste Legat vilde blive ham opsagt, hvis der var en Anden, der var mere taknemmelig end han, og som R. kunde samstemme med. „De politiserede for meget ude paa Landet . . . Nu talte de nok sammen den 3die Januariar i Slagelse, og saa skulde han faae nærmere Bested.“ Han opfattede dette som Forsøg paa at indvirke paa hans Stemmegivning. Han stemte dog paa Tauber. 3 Januariar Maaned yttrede Profurator Strøbæch paa Forespørgsel til ham som Jurist, at Pengene neppe vilde blive ham opsagte, naar han betalte Renterne i rette Tid. — Dette bekræftes af Strøbæch. (Forhørsudskrift, Pag. 84—86). — Rump forklarer desangaaende, at S. S. idetmindste een Gang var kommen for sent med Rentebetaling; derfor kaldte han ham ind og spurgte, om han havde betalt Renter. Da han sagde Jo, yttrede R., at S. maatte passe paa at betale i rette Tid, da han ikke kunde vente nogen særlig Overbærenhed fra hans, R.'s Side; han, R., var ikke synderlig velsient mod ham; . . . han vidste vel, hvor ilde lidt han var ude i den Egn, og henviste til et Vælgermøde i 1877, hvor Vælgerne fra samme Egn, da